

потребує детального законодавчого закріплення шляхом введення до КУпАП окремого розділу «Провадження у справах про адміністративні правопорушення, що вчинені неповнолітніми».

Література

1. Адміністративна відповідальність в Україні: навч. посіб. / [за заг. ред. А. Т. Комзюка]. – 2-ге вид., виправл. і доп. – Х.: Ун-т внутр. справ, 2012. – 103 с.
2. Курс Адміністративного права України: навч. посіб. / за заг. ред. авторського колективу В. К. Колпаков, О. В. Кузьменко, І. Д. Пастух. – 2-ге вид. – К.: Юрінком Інтер. – 2013. – 869 с.
3. Конвенція про права дитини 1989 року: збірник міжнародних документів та нормативно-правових актів України з питань соціально-правового захисту дітей. – К.: Логос, 2013. – Ч. 1. – С. 42-63.
4. Кодекс України про адміністративні правопорушення: чинне законодавство зі змінами та доповн. станом на 2 січн. 2014 року (офіц. текст). – К: Паливода А. В., 2014. – 284 с.
5. Горбач О. В. Адміністративна відповідальність неповнолітніх, батьків, або осіб, які їх замінюють. / О. В. Горбач. – К., 2013. – 215 с.

УДК 34.342.518:341 (043.2)

Устинова І. П., к.ю.н.,
Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ

ПОЛІТИКО-ЮРИДИЧНІ АСПЕКТИ ІНТЕГРАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ

Актуальність теми дослідження полягає в тому, що Україна стала на шлях вступу до Європейського союзу. Метою дослідження є наведення достатніх аргументів для висловлення погляду автора на вирішення даної політичної та юридичної дилеми.

Щодо інтеграції України до Європейського Союзу, користуючись досвідом країн Центральної Європи і Балтії, є позитивні складові. По-перше, територіально Україна знаходиться поряд з зоною ЄС, тому історично так склалося, що в європейських країнах закладені схожі підвалини ментальності, історії, цінностей, тому Україна повністю асимілюється з країнами-членами ЄС. Можна припустити, що відносини України з країнами Європи будуть засновані на паритетних засадах, та забезпечені взаємною повагою, продуктивною співпрацею та взаєморозумінням.

По-друге, до законодавства України будуть імплементовані норми права Європейського Союзу, які засновані на пріоритетності інтересів людини і

громадянина, яке подолає колізії та прогалини в законодавстві України. Виникне можливість справедливого та доступного судового захисту для кожної особи, права якої були порушені.

По-третє, зміна технічних стандартів виробництва України на стандарти ЄС. Таким чином, це призведе до натуралізації продуктів виробництва та появи жорстких вимог до експортного товару. Результатом цього є поява на прилавках магазинів здорових та безпечних продуктів харчування, які передують здоровій нації та здоровому майбутньому поколінню.

По-четверте, перетворення демократії *de jure* на демократію – *de facto*. Україна візьме за позитивний приклад досвід Ісландії, Конституція якої була переписана для громадян самими громадянами. Кожен громадянин мав можливість подати проект змін, які вважав за необхідне запровадити. Громадяни є учасниками законодавчої ініціативи. Такий досвід було б доцільно перейняти.

По-п'яте, повний перехід на накопичувальну пенсійну систему, яка поширена на ринку соціального забезпечення ЄС, перейнявши досвід країн-членів, звужити сферу соціального забезпечення. Чим ширша сфера соціального забезпечення країни – тим нижчий рівень її економічного становища. Суттєво підвищиться рівень забезпечення пенсіонерів, які є економічно вразливою частиною населення.

По-шосте, місцева економіка переходить під контроль Центрального Європейського банку, окрім національних інтересів на перший план виходить спільний інтерес всього Союзу. Тому, це спричинить часткову втрату економічного суверенітету, можливості приймати рішення на свій розсуд та лобіювати виключно свої інтереси.

Жорсткі вимоги до технологій виробництва та амортизоване обладнання на національних заводах призведе до повного ігнорування товарів українського виробника. Європейський ринок перенасичений і поява в магазинах Європи українського товару повністю виключена. Без модернізації промисловості, капіталовкладень у розвиток високотехнологічних галузей і здійснення низки структурних перетворень, які забезпечать не лише кількісне, але і якісне зростання економіки, Україна однозначно не зможе конкурувати на ринку ЄС [1, с. 17].

Через кризу, стане неможливим здійснювати дотації до менш розвинених країн. На порядок денний поставлена проблема подолання кризи у власних країнах, а допомога Україні не стоятиме перед Європейським Союзом, тому це може призвести до ще більшого погіршення економічного становища в Україні.

Найгіршим наслідком вступу до ЄС може стати погіршення стосунків з сусідніми країнами, яке відбудеться через закриття митних кордонів, підвищення цін через мито в новій митній політиці. А втрата партнерських стосунків з Східними країнами, товари яких обертаються на ринку України може призвести до товарного «голодування» України через нестачу нафти, газу та інших продуктів.

Отже, є плюси від вступу України в ЄС, які не можуть не зацікавити, але не можна не ознайомитись з мінусами, перш ніж зробити такий важливий крок. На думку автора, необхідно дочекатися подолання кризи в ЄС за рахунок власних сил, а не ставити Україну як засіб вирішення проблем, а потім за рахунок вже розвинутої економіки західних сусідів, реформувати свою, ставши членом Європейського союзу.

Враховуючи вищенаведені думки та аргументи аналітиків, автор дійшов висновку: входження України до будь-якого з союзів має більше «мінусів», а ніж «плюсів», тому доцільно було б прийняти рішення за збереження існуючого позаблокового статусу і невходження до жодного інтеграційного формування. Прикладом нейтральної країни є Швейцарія, в якій збереження позаблокового статусу стало поштовхом для підвищення як соціального, так і економічного рівня розвитку держави, об'єднавши нейтралітетом велику кількість народів світу. Автор приєднується до твердження швейцарського президента К. Філлігера: «...нейтралітет підтвердив свою життєздатність протягом століть. Він сприяв політиці добрих послуг. Нейтралітет – це зобов'язання...» [3, с. 28-31].

Тому проаналізувавши ситуацію, що склалася в Україні, можна говорити про безумовно найбільш прийнятний варіант на даному етапі – рух до європейських інтеграційних формувань, підкреслюючи цим свою політичну та економічну автономність.

Література

1. Копійка В. В. Україна та Європейський Союз / В. В. Копійка, В. А. Манжола, Н. М. Весела. – К.: Знання, 2012. – 78 с.
2. Мовчан В. Вплив світової кризи на економічні відносини України та ЄС / Вероніка Мовчан // InternationalReview / Інститут зовнішньої політики. – № 1(13). – 2010.
3. Інтерв'ю президента Швейцарії К. Філлігера //Международная жизнь. – 1995. – № 10.
4. Манжола В. А. Нейтралітет та позаблоковість у європейській системі міжнародних відносин / В. А. Манжола, В. М. Вдовенко; Київ. нац. ун-т ім. Т. Шевченка. – К.: Київ. ун-т, 2007. – 166 с.